

Március 10-én ünnepli a születésnapját Venczel Vera!

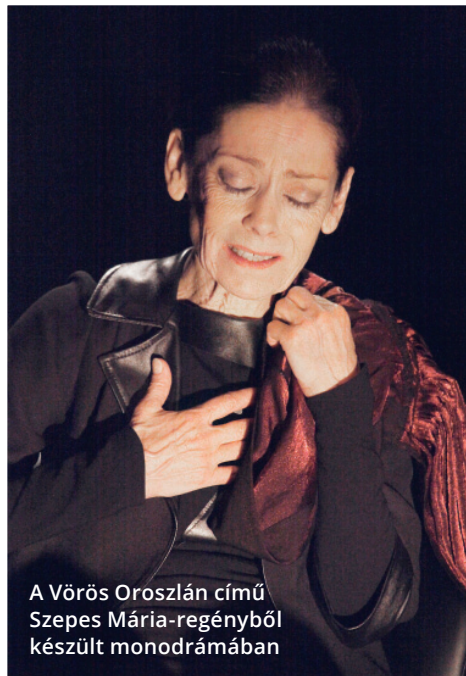
A harmónia maga

Tehetsége, természetessége és kedvessége most is magával ragadó. Nem véletlen, hogy Venczel Vera **évtizedek óta hazánk egyik legszeretettebb színésznője!**

Az Éj szerepében a Csongor és Tündében

A Vörös Oroszlán című Szepes Mária-regényből készült monodrámában

Fotó: Karsay Katalin (1), Székessy Zsuzsa (1), Almási J. Csaba (1), privát (4), MTI archív (2)

Kozák Andrással az Elveszett paradicsomban (1970)

Tavaly decemberben már másodszor kapta meg a Ruttkai Éva-emlékgyűrűt.

A Fábrián Bálint találkozási Istennel című filmben (lent)

Vera már gyermekkorában is gyakran járt a Vígszínházba, hiszen a közelben lakott, ráadásul ott dolgozott egy kedves ismerősük.

– Sokszor ültünk fent a karzaton apuval... – nosztalgiazik Vera. – Édesapám nagyon szeretett volna színész lenni, tőle örökölttem a versek szeretetét. Amikor felvettek a főiskolára, röpiült a boldogságtól: attól kezdve eljött minden vizsgaelőadásomra, majd később a bemutatóimra is. Anyu szintén örült, csak ő eleinte féltett ettől a pályától. De én mindenképpen színésznőnek készültem, nem tudtam más hivatást elképzelni. Gimnazistaként is sokszor megfordultam a Vigben, ahol Ruttkai

Éváék vasárnap délelőttönként is csodálatos előadásokat játszottak.

Mesébe illő kezdet

Vera már túl volt két filmszerpen, amikor elsőre felvették a Színház- és Filmművészeti Főiskolára. Az osztályfőnökét, Pártos Gézát pályája meghatározó egyéniségei közé sorolja, csakúgy, mint Várkonyi Zoltánt, a Vígszínház legendás igazgatóját, aki már a felvételi vizsgán felfigyelt a tehetségére.

– Másodév nyarán forgattuk a Kárpáthy Zoltánt, harmadévben pedig Ruttkai Éva oldalán debütáltam A néma levében, Carlotta, a komorna szerepében. Mesébe illően indult a pályám.

Miután kézhez kapta a diplomáját, Várkonyi rögtön leszerződött. Ezt követően sokáig a legfoglalkoztatottabb színésznők közé tartozott. A színházi munkái mellett évente több filmet is forgatott, számos tévéjátékban szerepelt, rádiózott, szinkronizált.

– A sors ajándékaént a szakma legjobbjaival dolgozhattam együtt – mondja.

Békés hátország

A kilencvenes évek elején egy csendesebb időszak köszöntött be Vera pályáján. Kevesebb jutott neki a reflektorfényből, mégsem telhetetlenkedett...

– Volt mit feldolgoznom, hiszen egészen addig olyan sok helyen éltem az életemet... Alig voltam otthon! Azzal, hogy kevesebb munkám lett, több időm jutott olyan elfoglaltságokra, amik korábban kimaradtak az életemből.

– Amikor a Vígszínházban kevesebbet dolgoztam, számos helyre hívtak vendégművészek. E lehetőségek segítettek áthidalni an-

Már gyermekkorában is vonzotta a színház

Vera és Latinovits Zoltán a IV. Henrikben

„A sors ajándékaént a szakma legjobbjaival dolgozhattam együtt”

nak az időszaknak a nehézségeit – idézi fel a csendesebb éveket.

– Az utóbbi időben alig akad szabad estém. Az anyaszínházamban jelenleg öt darabban játszom, emellett vendégként szerepelek a Karinthy Színházban, a Büszkeség és balítélet című előadásban.

Vera hűség típus, és nem csupán a hivatásában.

Férjével, Czapp György formatervező iparművésszel negyven éve él boldog házasságban.

– A férjem művészemberként könnyebben elfogadja mindazt, ami a szakmámmal jár. Ezzel együtt a közös életünk rendkívüli toleranciát kíván tőle, mert a színészekénél rendszertelenebb, kevésbé tervezhető életmód aligha létezik... Ha voltak is nehézségeink, hiszen kinek nincsenek, sosem engedték el egymás kezét. Nagyon fontos része az életemnek ez a nyugodt, békés hátország. Az, hogy esténként meleg otthon vár, ahol őszinte érdeklődés és kedves szó fogad, semmivel nem pótolható.

Szép feladat

Tényleg nem az elfoglultság mondatja velem, de Venczel Verát nem lehet nem szeretni! A tehetségét, az érzékenységet,

a szakmai alázatát, az elkötelezettségét, a kifejező tekintetét... Az egész lény harmóniát áraszt, ami a környezetében lévőkre is átragad.

– Ahhoz, hogy a hitem és a legjobb tudásom szerinti maximumot nyújthassam, muszáj harmóniában lennem önmagammal – vélekedik ő maga.

Az elmúlt években több neves elismerésben részesült, tavaly pedig egy különlegesen szép feladat is rátalált a művésznőre, aki immár egy éve remekel A vörös oroszlán című monodrámában.

Szücs Anikó

ŐSBEMUTATÓN JÁTSZIK

– Nagyon izgalmas és igazán aktuális – jellemzi Vera a Pesti Színház márciusi bemutatóját.

– A Monokli nem egy színdarab, az előadást Fesztbaum Béla állította össze Molnár Ferenc párjeleneteiből, karcolataiból és tárcáiból. Egyik érdekessége, hogy hol kisgyermekként, hol fiatal emberként, hol felnőttként lépünk színre. Kifejezetten élvezem a próbafolyamatot, miközben folyamatosan átítatódom az előadás hangulatával.